

[Madsen-Mygdal.]

stykkningen og for hele det samlede danske Landbrug, derigennem at hele det Grundlag, som Landbrugsvirksomheden hviler paa, undermineres og ødelægges.

Ulrich: Da de foreliggende Jordlovsforslag blev fremsat i dette høje Ting den 13. November, skete der det mærkværdige, at der opstod et mægtigt Røre i de forskellige Andedamme. Særlig vakte Røret indenfor Venstres Lejr min Forbavselse. Det var aldeles, som om Venstre pludselig efter en aarelang Slummer vaagnede til Daad. Jeg kom uvilkaarligt til at tænke paa Historien om Holger Danske, som sad og sov paa Kronborg, og saa pludselig, da Landet var i Vaade, vaagnede op og svang sit Glavind til Frelse for Landet.

Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals meget kraftige Tale, som jeg er yderst glad for, denne Tale, hvori han paa sit Partis Vegne gaar saa afgørende og saa skarpt imod de foreliggende Lovforslag, maa jeg sige, at det forfærder mig egentlig, at et Medlem af et Parti i den Grad skal tale imod Partiets Stilling ved tidligere Lejligheder. Jeg antager ikke, det ærede Medlem har læst de Udtalelser, der i de forskellige Aar, hvor vi har haft disse Jordlove til Behandling her i Tinget, er faldet fra de daværende ærede Medlemmer, Hr. Brorsen og Hr. Stengaard-Kirkegaard, thi havde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal læst disse Udtalelser, maatte han ganske naturligt være kommet med en Undskyldning for, at han saa afgørende gik imod den Opfattelse, der den Gang var Partiet Venstres. Jeg skal senere komme tilbage til dette Forhold, som i Virkeligheden er ganske overordentlig karakteristisk, ikke alene for det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, men for hele Partiet Venstre.

Til det første af de foreliggende Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v., vil jeg først og fremmest gøre den Bemærkning, at vi fra vor Side betragter dette Lovforslag som værende af en saadan Art, at det, dersom det blev vedtaget, ved Domstolene vilde blive erklæret for grundlovsstridigt. Jeg vil yderligere gøre den Bemærkning, at jeg angaaende disse Lovforslag, som jo har foreligget paa Tingets Bord i det sidste Tiaar, er i det heldige Tilfælde paa mit Partis Vegne at kunne vedstaa enhver af de Udtalelser, der under disse mange forskellige

Behandlinger er fremsat fra vort Partis Side, i Modsætning til det ærede Parti Venstre, som jo ved sin Ordfører i Dag har aabenbaret, at det er ganske uenigt i de Synspunkter, som tidligere er fremsat paa Partiets Vegne paa dette Omraade.

Naar jeg siger, at det foreliggende Lovforslag er en gammel Kending, er dette jo rigtigt, og det medvirker til den Forbavselse, jeg kom ud for, da jeg saa Pressen omtale disse Lovforslag paa den Maade, den gjorde. Disse Lovforslag stod vi første Gang overfor i 1919 og derpaa i 1920, 1922, 1924, 1925, 1928 og 1929 og nu endelig i denne Samling. Det er gamle Kendinge, men jeg erkender, at de gamle Kendinge er blevet iført nyt Klædebon i Anledning af det Kammeratægteskab, der er indgaaet mellem Socialdemokraterne og de Radikale. Efterhaanden som jeg omtaler Lovforslagenes Indhold, skal jeg belyse dette Forhold. For øvrigt skal jeg bestrebe mig for at fatte mig saa kort som muligt, idet jeg henholder mig til de Udtalelser, jeg har fremsat, de meget lange Udtalelser, jeg fremsatte i Februar 1925 og i 1928 og i forrige Samling om de Lovforslag, der den Gang var fremsat baade fra socialdemokratisk og fra radikal Side. Oprindeligt blev disse Lovforslag fremsat i 1919, men medens de andre forskellige Jordlove den Gang, takket være Venstres Emsighed, blev vedtaget og vedtaget i en Form, som vi betragtede som uheldig, og en Form, som ogsaa det nuværende Venstre betragter som overordentlig uheldig, en Form, som det nuværende Venstre altsaa absolut ikke vilde have stemt for, hvis disse Lovforslag var blevet forelagt til Afgørelse nu — det beklagelige for Samfundet er, at det daværende Venstre i 1919 stemte for disse Love og derigennem var med til at saa den Sæd, som siden er groet op, og var med til den Gang at indføre en Lovgivning af en Art, som i Virkeligheden har skadet det danske Samfund i en overordentlig Grad —, medens de andre Love altsaa blev vedtaget takket være Venstres Emsighed, særlig den, der blev udfoldet i det andet høje Ting af Landstingsmand Hauch, modsatte de sig, om ikke fuldt ud saa dog i nogen Grad et Lovforslag som det, der foreligger her, om Ekspropriation. Naar jeg siger i nogen Grad, er dette selvfølgelig rigtigt, thi medens Venstre — i meget vage Udtryk for øvrigt — gik imod Ekspropriationsbestemmelsen, hvor det drejede sig om at skaffe Jord til mindre Landbrug ude paa Landet, gik Venstre med til Ekspropriation af Jord ved Byerne til Byggepladser og Havelodder, det vil